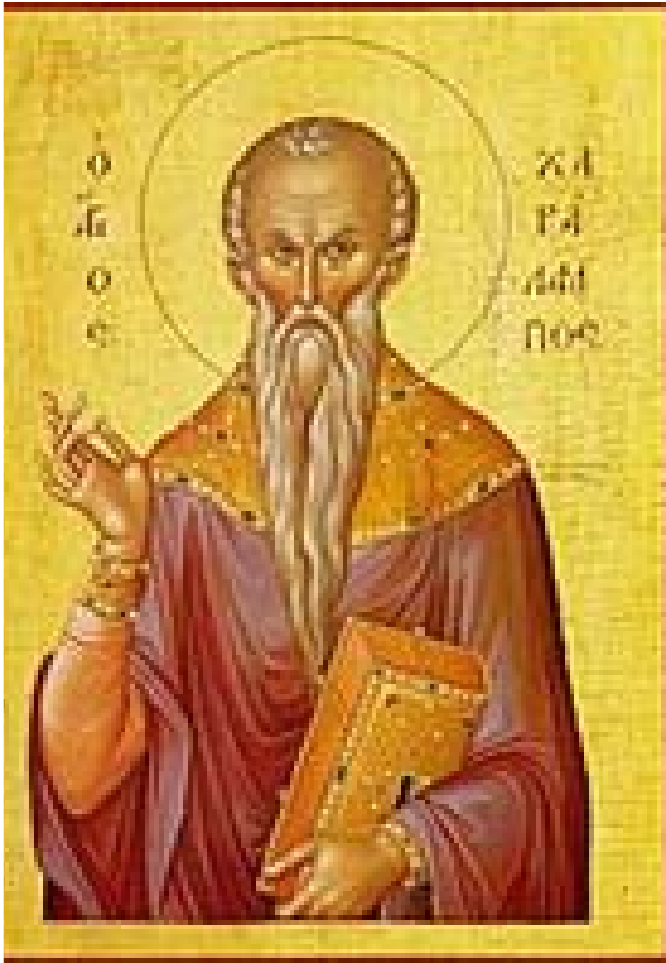


Ο Άγιος Χαράλαμπος

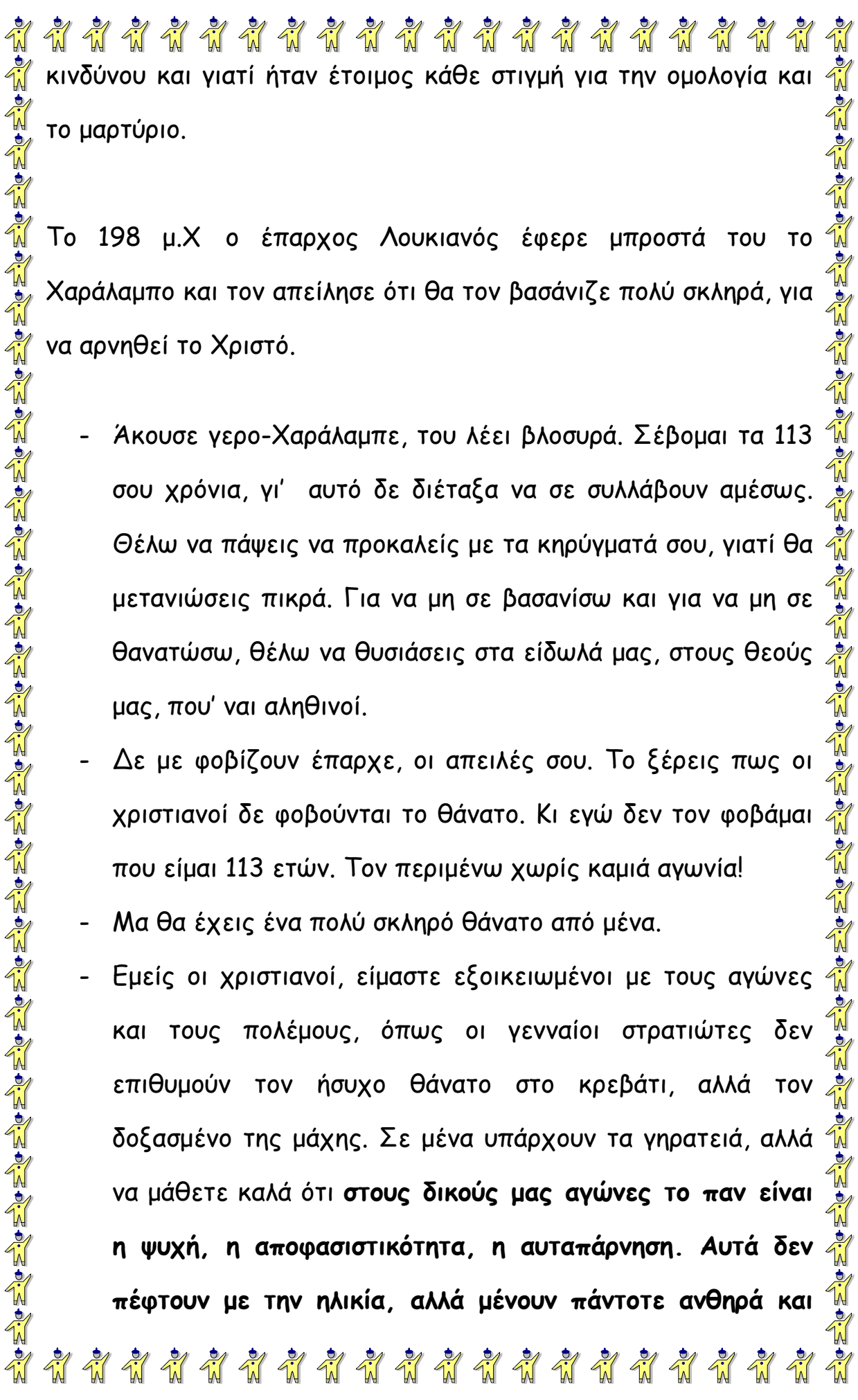


Ο θαυματουργός αυτός Άγιος και Ιερομάρτυρας, γεννήθηκε στη Μαγνησία της Μ. Ασίας, το 90 μ.Χ., από γονείς ευσεβείς που πίστευαν στο Χριστό. Από μικρός ήταν φωτεινό παράδειγμα συνετής και σώφρονος ζωής. Δεν μπορούσε να ησυχάσει, όταν σκεφτόταν ότι υπάρχουν άνθρωποι

μακριά από το Χριστό και τη σωτηρία.

Έτσι έγινε ιερέας το 130 μ.Χ. Η ζωή του ήταν μια συνεχής υπηρεσία αφοσίωσης στο Χριστό και αγάπης προς τον πλησίον.

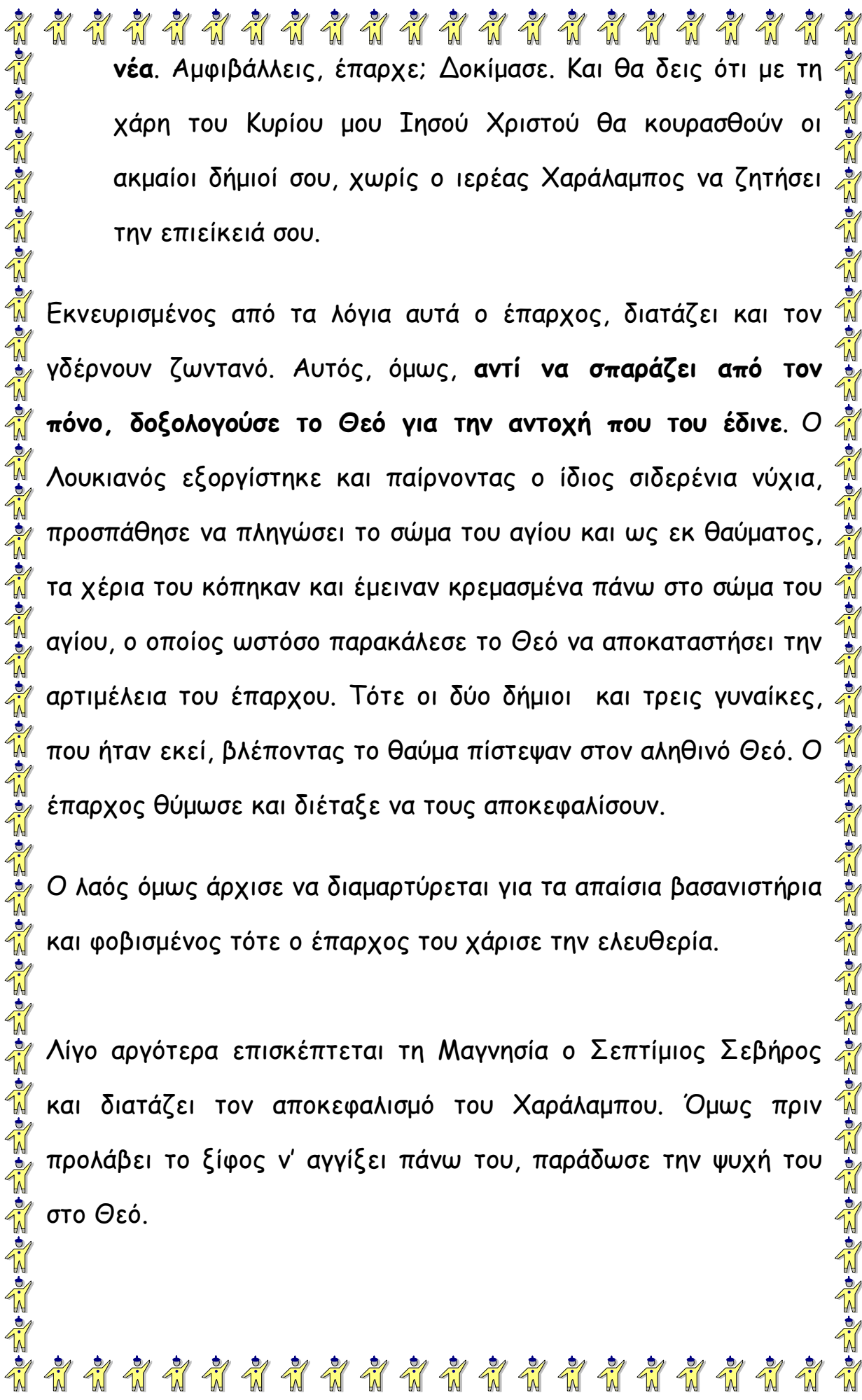
Όταν ξέσπασε διωγμός εναντίον των Χριστιανών, στα χρόνια του Σεπτιμίου Σεβήρου, κάποια πνευματικά τέκνα του αγίου Χαράλαμπους προσπάθησαν να τον πείσουν να φύγει, για να μη συλληφθεί. Εκείνος, φυσικά, αρνήθηκε, γιατί είναι αδύνατο στον καλό ποιμένα να εγκαταλείψει το ποίμνιό του την ώρα του



κινδύνου και γιατί ήταν έτοιμος κάθε στιγμή για την ομολογία και το μαρτύριο.

Το 198 μ.Χ ο έπαρχος Λουκιανός έφερε μπροστά του το Χαράλαμπο και τον απείλησε ότι θα τον βασάνιζε πολύ σκληρά, για να αρνηθεί το Χριστό.

- Άκουσε γερο-Χαράλαμπε, του λέει βλοσυρά. Σέβομαι τα 113 σου χρόνια, γι' αυτό δε διέταξα να σε συλλάβουν αμέσως. Θέλω να πάψεις να προκαλείς με τα κηρύγματά σου, γιατί θα μετανιώσεις πικρά. Για να μη σε βασανίσω και για να μη σε θανατώσω, θέλω να θυσιάσεις στα είδωλά μας, στους Θεούς μας, που' ναι αληθινοί.
- Δε με φοβίζουν έπαρχε, οι απειλές σου. Το ξέρεις πως οι χριστιανοί δε φοβούνται το θάνατο. Κι εγώ δεν τον φοβάμαι που είμαι 113 ετών. Τον περιμένω χωρίς καμιά αγωνία!
- Μα θα έχεις ένα πολύ σκληρό θάνατο από μένα.
- Εμείς οι χριστιανοί, είμαστε εξοικειωμένοι με τους αγώνες και τους πολέμους, όπως οι γενναίοι στρατιώτες δεν επιθυμούν τον ήσυχο θάνατο στο κρεβάτι, αλλά τον δοξασμένο της μάχης. Σε μένα υπάρχουν τα γηρατειά, αλλά να μάθετε καλά ότι στους δικούς μας αγώνες το παν είναι η ψυχή, η αποφασιστικότητα, η αυταπάρνηση. Αυτά δεν πέφτουν με την ηλικία, αλλά μένουν πάντοτε ανθηρά και



νέα. Αμφιβάλλεις, έπαρχε; Δοκίμασε. Και θα δεις ότι με τη
χάρη του Κυρίου μου Ιησού Χριστού θα κουρασθούν οι
ακμαίοι δήμιοί σου, χωρίς ο ιερέας Χαράλαμπος να ζητήσει
την επιείκειά σου.

Εκνευρισμένος από τα λόγια αυτά ο έπαρχος, διατάζει και τον
γδέρνουν ζωντανό. Αυτός, όμως, **αντί να σπαράζει από τον
πόνο, δοξολογούσε το Θεό για την αντοχή που του έδινε.** Ο
Λουκιανός εξοργίστηκε και παίρνοντας ο ίδιος σιδερένια νύχια,
προσπάθησε να πληγώσει το σώμα του αγίου και ως εκ θαύματος,
τα χέρια του κόπηκαν και έμειναν κρεμασμένα πάνω στο σώμα του
αγίου, ο οποίος ωστόσο παρακάλεσε το Θεό να αποκαταστήσει την
αρτιμέλεια του έπαρχου. Τότε οι δύο δήμιοι και τρεις γυναίκες,
που ήταν εκεί, βλέποντας το θαύμα πίστεψαν στον αληθινό Θεό. Ο
έπαρχος θύμωσε και διέταξε να τους αποκεφαλίσουν.

Ο λαός όμως άρχισε να διαμαρτύρεται για τα απαίσια βασανιστήρια
και φοβισμένος τότε ο έπαρχος του χάρισε την ελευθερία.

Λίγο αργότερα επισκέπτεται τη Μαγνησία ο Σεπτίμιος Σεβήρος
και διατάζει τον αποκεφαλισμό του Χαράλαμπου. Όμως πριν
προλάβει το ξίφος ν' αγγίξει πάνω του, παράδωσε την ψυχή του
στο Θεό.

Ο Θεός έδωσε τη χάρη του στον άγιο και μετά το θάνατό του να
θεραπεύει διάφορες δερματικές ασθένειες καθώς και τη φοβερή
αρρώστια της πανώλης σε όσους με πίστη ζητούν τη βοήθειά του.

Τα λείψανα του Αγίου βρίσκονται στην Ιερά Μονή Ζωγράφου στο
Άγιο Όρος και σε διάφορα άλλα μέρη για ευλογία και θεραπεία
όσων έχουν ανάγκη.

Η Εκκλησία γιορτάζει τη μνήμη του Αγίου Χαραλάμπους στις 10
Φεβρουαρίου.

ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ

*Ως στύλος ακλόνητος, της Εκκλησίας Χριστού, και
λύχνος αείφωτος, της οικουμένης σοφέ, εδείχθης
Χαράλαμπε, έλαμψας εν τω κόσμω, δια του
μαρτυρίου, έλυσας και ειδώλων την σκοτόμαιναν
μάκαρ. Διο εν παρρησία Χριστώ, πρέσβευε σωθήναι
ημάς.*

Χαράλαμπος ο Ιερομάρτυς

Εορτή: 10 Φεβρουαρίου

Πρωτ. π. Γεωργίου Παπαβαρνάβα

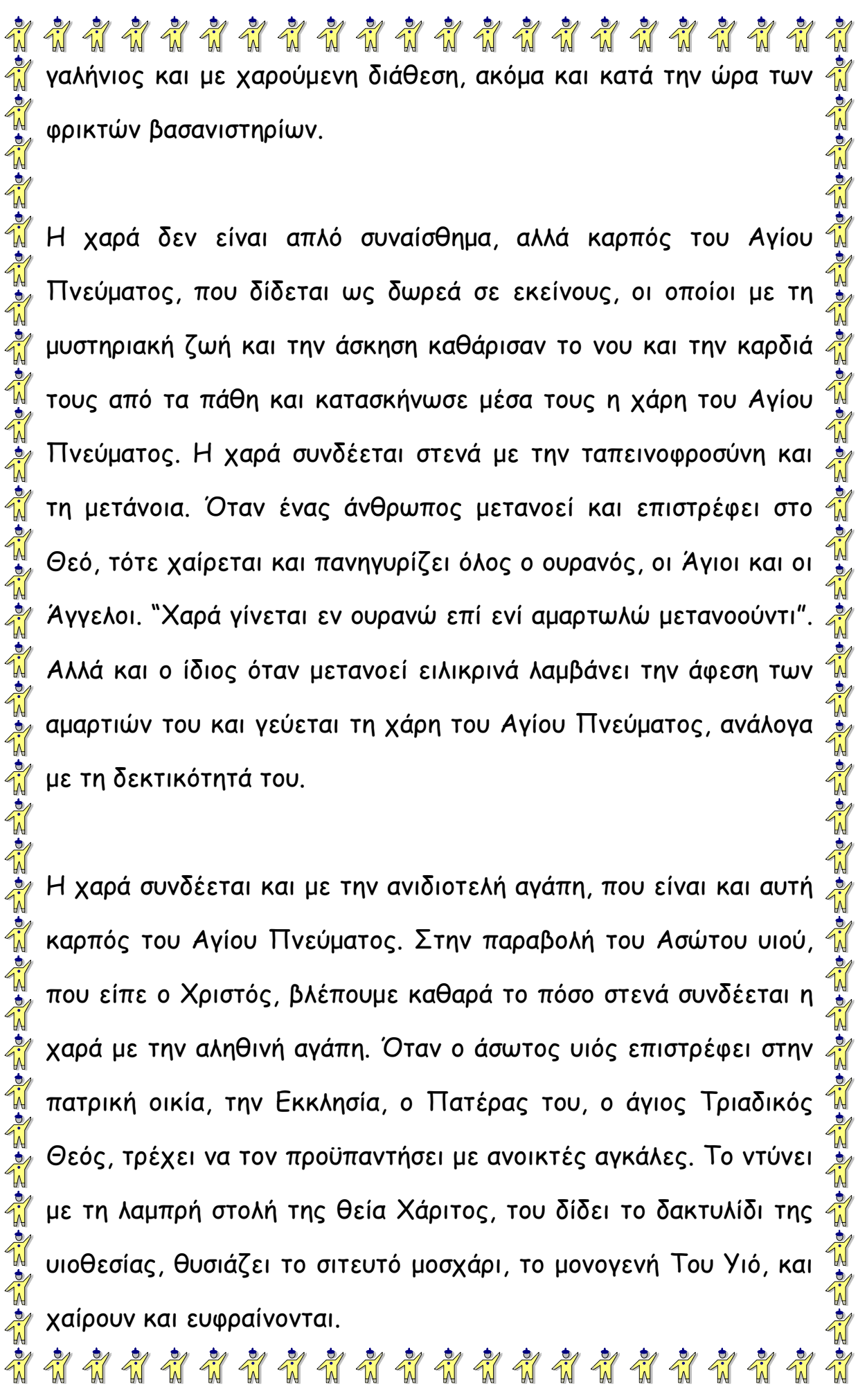
Ο άγιος Χαράλαμπος,
πέρασε μέσα από τα φρικτά
βασανιστήρια των
ειδωλολατρών, χωρίς να
χάσει τη χαρά της πίστεως.
Τίμησε έτσι το όνομά του.



<http://www.parembasis.gr>

Λαμβάνοντας αφορμή από το βίο και την πολιτεία του Αγίου Χαραλάμπους, θα θέλαμε να τονίσουμε τα εξής:

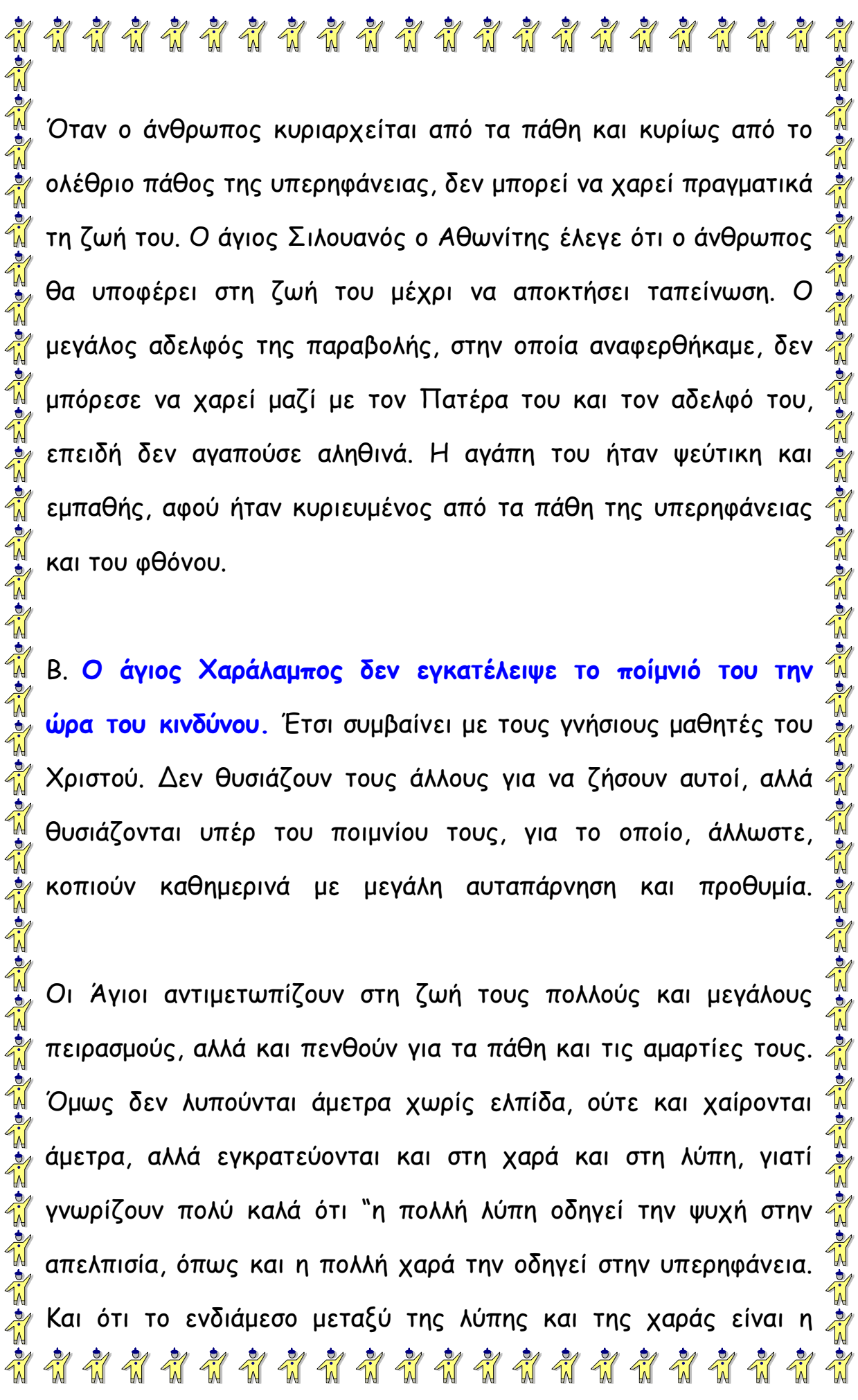
Α. Το όνομα Χαράλαμπος είναι σύνθετο. Αποτελείται από το ουσιαστικό **χαρά** και το ρήμα **λάμπω**. Πραγματικά, ο Άγιος Χαράλαμπος ήταν ένα φωτεινό πρόσωπο, στο οποίο ακτινοβολούσε η τέλεια χαρά. "Η τέλεια χαρά εδράζεται στην ταπεινοφροσύνη, ενώ η εισαγωγική χαρά δεν είναι απαλλαγμένη από την φαντασία" (άγιος Διάδοχος Φωτικής). Ήταν ειρηνικός,



γαλήνιος και με χαρούμενη διάθεση, ακόμα και κατά την ώρα των φρικτών βασανιστηρίων.

Η χαρά δεν είναι απλό συναίσθημα, αλλά καρπός του Αγίου Πνεύματος, που δίδεται ως δωρεά σε εκείνους, οι οποίοι με τη μυστηριακή ζωή και την άσκηση καθάρισαν το νου και την καρδιά τους από τα πάθη και κατασκήνωσε μέσα τους η χάρη του Αγίου Πνεύματος. Η χαρά συνδέεται στενά με την ταπεινοφροσύνη και τη μετάνοια. Όταν ένας άνθρωπος μετανοεί και επιστρέφει στο Θεό, τότε χαίρεται και πανηγυρίζει όλος ο ουρανός, οι Άγιοι και οι Άγγελοι. "Χαρά γίνεται εν ουρανῷ επί ενί αμαρτωλῷ μετανοούντι". Αλλά και ο ίδιος όταν μετανοεί ειλικρινά λαμβάνει την άφεση των αμαρτιών του και γεύεται τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, ανάλογα με τη δεκτικότητά του.

Η χαρά συνδέεται και με την ανιδιοτελή αγάπη, που είναι και αυτή καρπός του Αγίου Πνεύματος. Στην παραβολή του Ασώτου υιού, που είπε ο Χριστός, βλέπουμε καθαρά το πόσο στενά συνδέεται η χαρά με την αληθινή αγάπη. Όταν ο άσωτος υιός επιστρέφει στην πατρική οικία, την Εκκλησία, ο Πατέρας του, ο άγιος Τριαδικός Θεός, τρέχει να τον προϋπαντήσει με ανοικτές αγκάλες. Το ντύνει με τη λαμπρή στολή της Θεία Χάριτος, του δίδει το δακτυλίδι της υιοθεσίας, θυσιάζει το σιτευτό μοσχάρι, το μονογενή Του Υιό, και χαίρουν και ευφραίνονται.



Όταν ο άνθρωπος κυριαρχείται από τα πάθη και κυρίως από το ολέθριο πάθος της υπερηφάνειας, δεν μπορεί να χαρεί πραγματικά τη ζωή του. Ο άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης έλεγε ότι ο άνθρωπος θα υποφέρει στη ζωή του μέχρι να αποκτήσει ταπείνωση. Ο μεγάλος αδελφός της παραβολής, στην οποία αναφερθήκαμε, δεν μπόρεσε να χαρεί μαζί με τον Πατέρα του και τον αδελφό του, επειδή δεν αγαπούσε αληθινά. Η αγάπη του ήταν ψεύτικη και εμπαθής, αφού ήταν κυριευμένος από τα πάθη της υπερηφάνειας και του φθόνου.

Β. Ο άγιος Χαράλαμπος δεν εγκατέλειψε το ποίμνίό του την ώρα του κινδύνου. Έτσι συμβαίνει με τους γνήσιους μαθητές του Χριστού. Δεν θυσιάζουν τους άλλους για να ζήσουν αυτοί, αλλά θυσιάζονται υπέρ του ποιμνίου τους, για το οποίο, άλλωστε, κοπιούν καθημερινά με μεγάλη αυταπάρνηση και προθυμία.

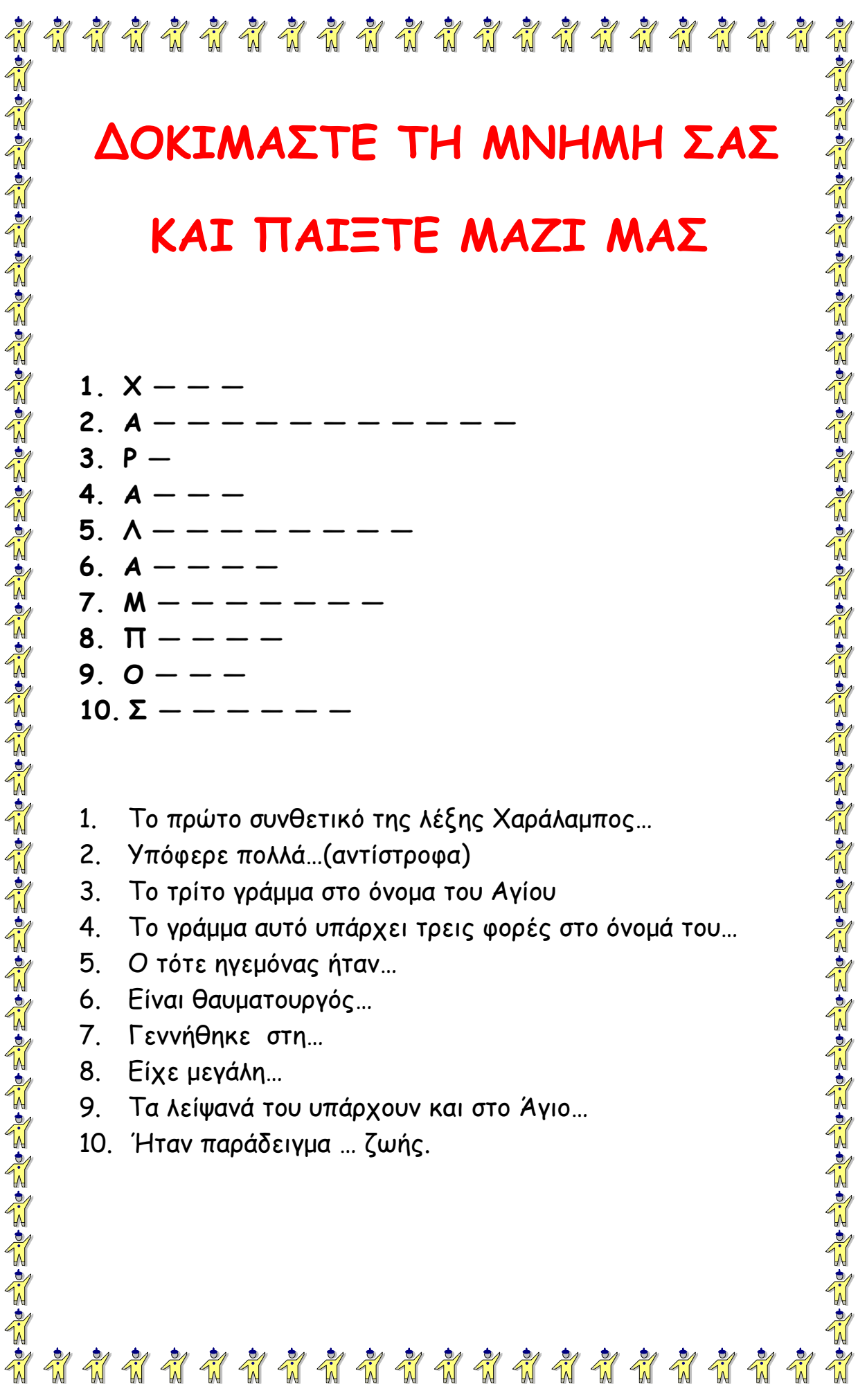
Οι Άγιοι αντιμετωπίζουν στη ζωή τους πολλούς και μεγάλους πειρασμούς, αλλά και πενθούν για τα πάθη και τις αμαρτίες τους. Όμως δεν λυπούνται άμετρα χωρίς ελπίδα, ούτε και χαίρονται άμετρα, αλλά εγκρατεύονται και στη χαρά και στη λύπη, γιατί γνωρίζουν πολύ καλά ότι "η πολλή λύπη οδηγεί την ψυχή στην απελπισία, όπως και η πολλή χαρά την οδηγεί στην υπερηφάνεια. Και ότι το ενδιάμεσο μεταξύ της λύπης και της χαράς είναι η

ελπίδα" (Άγιος Διάδοχος Φωτικής). Έπειτα, η Χάρις του Θεού παρηγορεί και ευφραίνει την ψυχή που ταπεινώνεται και θρηνεί για τις αμαρτίες της.

Πολλές φορές, "σκεπτόμενοι συνεχώς το μέλλον χάνουμε το παρόν και δεν χαιρόμαστε αληθινά την ζωή μας". (Άγιος Νεκτάριος). Η εμπιστοσύνη στην αγάπη του Θεού διώχνει την αγωνιώδη μέριμνα και το άγχος, που μας μαυρίζουν κυριολεκτικά την ζωή και δεν μας επιτρέπουν να χαιρόμαστε αληθινά.

Συνήθως παραπονιόμαστε ότι η κοινωνία στην οποία ζούμε, δεν μας επιτρέπει να χαρούμε αληθινά την ζωή μας, λες και φταίνει οι άλλοι για τα πάθη, τα λάθη και τις αποτυχίες μας. Εάν η ζωή μας είναι παράδεισος ή κόλαση γι' αυτό δεν ευθύνονται οι άλλοι, αλλά εμείς οι ίδιοι, γιατί οι συνάνθρωποί μας δεν είναι η κόλασή μας, όπως υποστηρίζουν οι άθεοι υπαρξιστές, αλλά η χαρά μας. Ο άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ, όταν συναντούσε κάποιον άνθρωπο τον αποκαλούσε χαρά του. Αντί άλλου χαιρετισμού, του έλεγε: "Χριστός Ανέστη χαρά μου".

Τέλεια χαρά δεν είναι δυνατόν να υπάρξει χωρίς την ταπείνωση και την αγάπη. Άλλωστε, η σωτηρία μας περνάει μέσα από την ταπείνωση, τη μετάνοια και την ανιδιοτελή αγάπη για τους συνανθρώπους μας, τους ελάχιστους αδελφούς του Χριστού.



ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΗ ΜΝΗΜΗ ΣΑΣ

ΚΑΙ ΠΑΙΞΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

1. Χ — — —
2. Α — — — — — — — — — —
3. Ρ —
4. Α — — —
5. Λ — — — — — — — —
6. Α — — — —
7. Μ — — — — — — —
8. Π — — — —
9. Ο — — —
10. Σ — — — — — —

1. Το πρώτο συνθετικό της λέξης Χαράλαμπος...
2. Υπόφερε πολλά...(αντίστροφα)
3. Το τρίτο γράμμα στο όνομα του Αγίου
4. Το γράμμα αυτό υπάρχει τρεις φορές στο όνομά του...
5. Ο τότε ηγεμόνας ήταν...
6. Είναι θαυματουργός...
7. Γεννήθηκε στη...
8. Είχε μεγάλη...
9. Τα λείψανά του υπάρχουν και στο Άγιο...
10. Ήταν παράδειγμα ... ζωής.

Συμπληρώνω το πιο κάτω κείμενο:

Ο Άγιος γεννήθηκε στη από γονείς

Από μικρός ήταν φωτεινό παράδειγμα ζωής. Το 130
μ.Χ. έγινε

Το 198 μ.Χ ο έπαρχος έφερε μπροστά του το
Χαράλαμπο και τον απείλησε ότι θα τον βασάνιζε πολύ σκληρά, για
να το Χριστό. Τότε διατάζει και τον γδέρνουν
ζωντανό. Αυτός, όμως, αντί να από τον πόνο,
..... το Θεό για την αντοχή που του έδινε. Λίγο αργότερα
επισκέπτεται τη Μαγνησία ο και
διατάζει τον αποκεφαλισμό του Χαράλαμπου.

Μετά το θάνατό του θεραπεύει διάφορες ασθένειες
καθώς και τη φοβερή αρρώστια της σε όσους με πίστη
ζητούν τη βοήθειά του.

Λείψανα του Αγίου βρίσκονται και στην Ιερά Μονή Ζωγράφου στο
.....

Η Εκκλησία γιορτάζει τη μνήμη του Αγίου Χαράλαμπους στις
.....

Ερωτήσεις

- ♦ Πού γεννήθηκε ο Άγιος Χαράλαμπος;
- ♦ Γιατί έγινε ιερέας;
- ♦ Ποιους βοηθούσε ο Άγιος Χαράλαμπος;
- ♦ Περιγράψω με συντομία το τέλος του Αγίου Χαράλαμπος.
- ♦ Χαρακτηρίζω τον έπαρχο Λουκιανό.
- ♦ Χαρακτηρίζω τον Άγιο Χαράλαμπο.
- ♦ Πότε γιορτάζουμε τον Άγιο Χαράλαμπο;

*Αντιστοιχίστε τη δεξιά στήλη με τη σωστή απάντηση της
αριστερής στήλης*

Ο Λουκιανός *	* Ήταν αυτοκράτορας
	* Ήταν έπαρχος
Ο Ά.Χαράλαμπος *	* Ήταν ιερέας
	* Διέταξε να τον αποκεφαλίσουν
Ο Σεπτίμος Σεβήρος *	* Αγαπούσε τους φτωχούς
	* Διέταξε να τον γδάρουν ζωντανό.